

Panna Mária z Nazareta

Plinio de Oliveira

8. marca 2020 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na marec

Životopisné údaje:

Letopisy starého Portugalska informujú o tejto epizóde, ktorá sa odohrala v roku 1182 v deň Povýšenia Svätého Kríža. Dom Fuas Roupinho, rytier a vazal kráľa Afonsa Henriqua, sa v jeden hmlistý deň vybral na poľovačku. Prenasledoval jeleňa, keď sa zrazu nečakane ocitol pred útesom, z ktorého sa jeleň zrútil.

Kôň sa vzopäl, zastal na samom okraji útesu a zdalo sa, že Dom Fuas sa už-už zrúti a zabije sa. Keďže Dom Fuas vedel, že blízko po jeho ľavej strane je jaskyňa so sochou Nazaretskej Panny, okamžite ju vzýval a prosil o

ochranu. Bol zachránený a na znak vďaky postavil malú „Pamätnú kaplnku“ (*Ermida da Memória*) na jej počesť.

Podľa dokumentu, ktorý sa v nej našiel, bola malá socha Panny Márie uctievaná v Nazarete v dobe raného kresťanstva. Keď sa v Konštantínopole začala šíriť heréza ikonoklastov a heretici ničili všetky sochy, mních Ciriaco ju vzal do kláštora v Španielsku v blízkosti Meridy.

V roku 714, keď Saracéni vpadli na Pyrenejský polostrov, kráľ Rodrigo s bratom Germanom utiekli na atlantické pobrežie, pričom vzali so sebou i sochu. Túto skryli v malej jaskyni pri pobreží lokality, ktorá sa neskôr mala stať Nazaré, kde zostala, až kým ju v roku 1179 nenašiel jeden pastier.

Po tom, čo Panna Mária zázračne zachránila život Doma Fuasa, oddanosť Panne Márii z Nazareta sa rozšírila po celej krajine a stala sa pre ľud zdrojom nespočetných milostí. V roku 1377 kráľ Fernando nariadil, aby sa pri kaplnke postavil kostol. V ňom je socha do dnešného dňa uctievaná.

Komentár prof. Plinia:

Dom Fuas Roupinho bol jedným z veľkých hrdinov v bitkách, ktoré znamenali zrod Portugalska a jeho nezávislosti od Španielska.

Scéna je úžasná: šľachtic na poľovačke v hmlistom dni pri oceáne. Jeleň, ktorého prenasleduje, sa rúti zo zrázu. Jeho kôň sa vzpína na okraji útesu a zdá sa, že ho čaká rovnaký osud. Modlí sa k Panne Márii v neďalekej jaskyni a ona zasahuje. Kôň sa spamätal a šľachtic je zachránený.

Socha Panny Márie je socha, ktorá bola uctievaná v Nazarete na začiatku kresťanstva. Na koľkých krivých riadkoch Božská Prozreteľnosť musela písať, aby táto socha bola zachránená a aby bol zachránený portugalský šľachtic práve vo chvíli, keď vznikalo Portugalsko. Epizóda je veľmi poetická. Ukazuje tiež rôzne

spôsoby, ktoré Panna Mária používa na podporu zbožnosti.

Socha bola uctievaná v Nazarete. Potom pri úteku pred prenasledovaním sa dostala do Španielska. Tam spravila hlboký dojem na kráľa, ktorý ju vzal so sebou, keď aj sám bol donútený utiecť. Spolu so spoločníkom, mníchom, umiestnili sochu do jaskyne. Neskôr ju našiel pastier a úcta voči nej pokračovala, hoci už bola výrazne slabšia. Potom však nesmierne vzrástla, keď Panna Mária zachránila Doma Fuasa Roupinha.

Keď úcta na Blízkom východe začala slabnúť, Panna Mária nechala svoju sochu preniesť do Španielska. Keď tam začala úcta slabnúť, podnietila kráľa, aby ju priniesol na miesto, ktoré bude súčasťou novej krajiny, do Portugalska. Odtiaľ sa úcta rozšírila po celej krajine a do ďalších krajín pre dobro mnohých ľudí. Pred dvesto rokmi sa táto úcta z Portugalska dostala do Brazílie, do mesta Belém do Pará. Svätýňa Panny Márie z Nazareta je celoročným pútnickým centrom. V deň jej sviatku tam prichádza uctievať si ju viac ako milión ľudí.

Príbeh ukazuje spôsob, akým Panna Mária často koná svoje zázraky. Pripomína mi to princíp teológie histórie – *residuum revertetur* [zvyšok sa vráti]. Keď sa zdá, že všetkému je koniec, keď zostane verný iba zvyšok veriacich, vtedy z tohto zvyšku nastáva znovuzrodenie. Séria zlyhaní, po ktorých nasledujú znovuzrodenia – to je „schéma“, ktorá sa často opakuje v zásahoch Panny Márie. Jej spôsoby sú kráľovskými spôsobmi Kráľovnej. Dovolí, aby takmer všetko zmizlo a potom ukáže, že všetko dokáže obnoviť. Z drobného zvyšku obnovuje to, čo tam bolo predtým, ba ešte viac.

Toto je rytmus, podľa ktorého napreduje história: stredovek bol vrcholom katolíckeho ducha. Súčasná doba je jej prehrou a zároveň vrcholom revolučného ducha. Zvyšok zostáva verný v boji o zničenie Revolúcie a vybudovanie Kráľovstva Panny Márie, ktoré bude postavené a dosiahne ešte vyššie vrcholy než stredovek.

Úpadok Kráľovstva Panny Márie zasa prinesie ďalšiu epochu, ktorá bude predstavovať víťazstvo Antikrista. A potom zostane verný zvyšok, ktorý bude bojovať proti zlu. Vernosť tohto zvyšku bude odmenená druhým príchodom nášho Pána a Jeho posledným víťazstvom, spolu s víťazstvom Panny Márie.

Tento grandiózny historický zákon platí aj v našom individuálnom duchovnom živote. Keď zažívame zjavné neúspechy, mali by sme sa zveriť Panne Márii a modliť sa k nej, pretože toto bude často novým začiatkom našej oddanosti k Nej.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-maria-z-nazareta/>